

GAZETA

Anul XIX
Nr. 919
Vineri 3 nov.
1967
4 pag 25 bani

ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

În dezbateri

DOCUMENTELE PLENAREI COMITETULUI CENTRAL AL P. C. R.

din 5-6 octombrie 1967

Condiții dintre
cele mai favorabile
pentru activitatea
corpului profesoral

De o însemnătate istorică pentru înflorirea națiunii socialiste române, documentele plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 5-6 octombrie 1967 răspund în chip strălucit unuia din dezideratele majore ale orânduirii noastre: creșterea neîntreruptă a nivelului de trai material și spiritual al întregului popor.

Izvorit din necesitatea adaptării structurilor administrative la condițiile noi de dezvoltare a țării, proiectul privind îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României și sistematizarea localităților rurale creează condiții dintre cele mai favorabile și bune desfășurării a procesului instructiv-educativ. Rețin, printre altele, prevederile referitoare la înălțarea verigilor intermediare inutile. Aceasta va determina simplificarea unor formalități scrise și înălțarea unor practici birocratice care încă mai dăinuie în viața școlilor. Fără îndoială că se vor evita, proporțional, și suprapunerile de autoritate și de atribuții, destul de frecvente în prezent. La rândul ei, raționalizarea aparatului administrativ, lucru atât de trebuincios în etapa actuală, va spori competența și prestigiul organelor de îndrumare și control din învățământ, va favoriza promovarea cadrelor capabile, cu experiență și pregătire adecvată.

Instituirea celor trei unități administrativ-teritoriale fundamentale — județul, orașul și comuna — va avea efecte deosebit de favorabile în viața școlară. Mă gândesc, de pildă, la puțină unei mai bune organizări a muncii metodice la nivelul acestor unități. Perfectionarea organizării administrativ-teritoriale în forma propusă va însemna totodată lărgirea legăturilor tradiționale dintre școli, orașe

și comune. Reuniuni profesionale literare și artistice ale corpului didactic de la școlile dintr-o comună ori dintr-un oraș, întâlniri periodice ale profesorilor și învățătorilor din mai multe comune sau orașe apropiate, organizarea pe județe a unor cercuri de creație științifico-pedagogică, sub coordonarea unor specialiști în acest domeniu, vor putea asigura un conținut interesant, emulativ travaliului didactic. Va fi favorizată astfel inițiativa și gândirea creatoare a slujitorilor școlii.

În acest fel, pe lângă toate celelalte efecte pozitive pe care le va avea în viața școlii, proiectul privind îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale și sistematizarea localităților rurale creează și premisele unei mai intensive vieți intelectuale a corpului didactic.

Prof. VALERIU C. NEȘTIAN
Huși

Aportul cadrelor didactice la creația științifică

Proiectul de Directive cu privire la perfectionarea conducerii și planificării economiei are în vedere principalele laturi ale sistemului economic: producția, repartiția, circulația, cercetarea științifică, organizarea unităților economice, planificarea curentă și de perspectivă, formele de aplicare a principiului centralismului democratic, în economie, pirghiile economice-financiare. În cele ce urmează mă voi referi la unul din factorii hotărâtori ai modernizării economiei naționale și creșterii economice, intensificarea cercetării științifice, perfecționarea cadrului organizatoric și a formelor de activitate din acest domeniu.

Proiectul de Directive subliniază că „cercetarea tehnico-științifică se integrează în procesul de ansamblu al reproducerii sociale ca una din cele mai importante faze ale acesteia, se încorporează tot mai mult în însăși producția materială”. Este evidentă importanța teoretică și practică a acestei precizări pentru ridicarea rolu-

lui științei românești în întreaga viață economică și socială a țării.

După părerea mea, indicațiile cuprinse în acest capitol al proiectului de Directive se leagă strâns și de activitatea cadrelor profesionale — și nu numai sub aspectul activității lor curente privind instruirea și educația elevilor în spiritul sensurilor mari ale acestui important document, ci chiar în privința cercetării științifice propriuzise. Se știe, de pildă, că în învățământul de cultură generală, de specialitate, profesional și tehnic lucrează mii și zeci de mii de profesori de matematică, fizică, chimie, biologie — domenii strins legate de viața economică, de producție. O bună parte din aceștia sînt oameni bine pregătiți în specialitatea lor, cu largi posibilități de afirmare în cercetarea științifică. Eu cred că, dacă ar exista o mai mare preocupare, acest important potențial de cadre ar putea aduce o contribuție demnă de atenție la rezolvarea unor probleme ale producției. Mă refer, anume, la faptul că acești profesori ar putea colabora cu colectivele de cercetare ale întreprinderilor din localitățile unde lucrează, pentru a le ajuta în elucidarea unor aspecte teoretice ale cercetărilor pe care le întreprind. Bineînțeles că pentru aceasta este necesar să li se creeze posibilitatea de a cunoaște munca întreprinderilor respective, problemele tehnice și tehnologice ale acestora. Ar trebui, totodată, ca ei să fie decongestionați de tot ceea ce le consumă inutil timpul și, eventual, conștientizați din punct de vedere material. De asemenea, cred că este cazul ca organele de învățământ, institutele de perfecționare a cadrelor didactice să ia măsuri eficiente în vederea valorificării mai depline a creației științifice realizate de cadrele didactice. Lipsa unor asemenea măsuri face ca nu numai ideile, dar chiar lucrările să nu fie valorificate așa cum se impune.

Sînt convins că atragerea mai largă a cadrelor didactice în munca de creație va duce la sporierea fondului de inteligență, una dintre cele mai prețioase bogății ale patriei noastre.

Prof. M. TĂNĂȘESCU
București

LA SEMICENTENARUL MARI REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE

Sute de milioane de oameni de pe toate meridianele globului sărbătoresc 50 de ani din ziua memorabilă în care salvele de tun ale Aurorii au vestit lumii victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Eveniment crucial în istoria universală, Revoluția din Octombrie 1917 a deschis epoca revoluțiilor proletare, a lichidării oricărei exploatare și asupririi a omului de către om, epoca de eliberare socială și națională a tuturor popoarelor, a victoriei socialismului.

Grandioasa furtună socială din 1917 a instaurat bazele statului sovietic socialist, deschizând larg perspectivele progresului rapid și multilateral al zecilor de națiuni încăturate de imperiul țarist. Devenind singurii stăpîni ai auzitei naționale și ai destinelor lor, oamenii muncii din Uniunea Sovietică au străbătut, în cei 50 de ani care au trecut de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, un drum de mari înfăptuiri, au făcut din țara lor o forță economică de prim rang, a doua în ierarhia mondială.

Au înălțat mii de fabrici și uzine, au creat o agricultură nouă, care dispune de o dotare tehnică modernă, au făcut o cultură pusă în slujba luminării maselor largi, au creat un învățământ în măsură să asigure pregătirea specialiștilor la nivelul cerințelor construcției comuniste. Știința sovietică a dobîndit poziții fruntașe pe scară mondială într-o serie importantă de domenii. Uniunea Sovietică are marele merit de a fi deschis pagina zborurilor interplanetare, ceea ce sintetizează marile progrese înfăptuite în toate ramurile de activitate științifică și tehnică. Revoluția socialistă nu numai că a proclamat, dar a și realizat în fapt dreptul tuturor cetățenilor la muncă, odihnă, învățare, asistență medicală.

Oamenii muncii din România au salutat cu însuflețire victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Ei au sprijinit cu vigoare puterea sovietică, demonstrându-și prin valuri de demonstrații și greve solidaritatea cu proletariatul din Rusia. Sute de muncitori români au format batalioane revoluționare și, alăturându-se detașamentelor internaționale, au luptat cu arma în mîină, cot la cot cu

Armata roșie, împotriva intervenției imperialiste și a contrarevoluționarilor.

Imensa forță vitală a ideilor marxism-leninismului, sub steagul cărora s-a înfăptuit Revoluția din Octombrie și-a găsit intruchiparea în sistemul mondial socialist, cea mai importantă cucerire a clasei muncitoare internaționale, în vasterile mișcări progresiste ale contemporaneității din Europa, Asia și America. Făurirea noilor state socialiste a adus într-un stadiu nou întregul proces revoluționar de trecere a omenirii de la capitalism la socialism.

Semnificația universală a victoriei proletariatului din Rusia este puternic subliniată de marile transformări în rîndurile popoarelor din colonii și țările dependente. Breșa pe care Revoluția din Octombrie a deschis-o în sistemul imperialist, lărgită imens prin formarea sistemului mondial socialist, a creat un nou raport de forțe pe arena mondială. Mișcarea de eliberare națională este un aliat de seamă al socialismului care, la rîndul său, sprijină activ popoarele recent eliberate pentru a-și consolida independența politică, a-și dezvolta economia națională, a respinge provocările imperialismului. Unitatea dintre statele socialiste, clasa muncitoare internațională, mișcarea de eliberare națională a statelor recent eliberate constituie o puternică forță revoluționară a contemporaneității, capabilă să paralizeze planurile reacțiunii mondiale, să asigure un climat propice de conviețuire pașnică între popoare.

Poporul român își consacră toate forțele luptei pentru îndeplinirea obiectivelor tratate de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, în vederea continuării pe o treaptă superioară a procesului de desăvîrșire a construcției socialismului. Prin ampla activitate pe care o desfășoară pentru dezvoltarea sustinută a industriei, agriculturii, a întregii economii naționale, a științei și culturii, prin eforturile ce le depune pentru propășirea economică a patriei sale, pentru realizarea năzuințelor de progres și bunăstare, poporul român contribuie la întărirea forțelor socialismului și păcii. Pornind de la necesitatea



Imagini de la Expoziția industrial-comercială a U.R.S.S.: machele și aparate de zbor spațial, realizări ale cosmonauticii sovietice

dezvoltării continue a colaborării dintre țările socialiste ca o condiție a existenței sistemului mondial socialist, partidul și statul nostru se preocupă constant de dezvoltarea multilaterală a relațiilor tovarășești cu statele socialiste.

Animersarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie reprezintă un nou prilej de dezvoltare a legăturilor de prietenie frățescă și colaborare multilaterală dintre po-

poarele române și sovietice, prietenie cu bogate tradiții în trecutul istoric, pecetluit prin jertfe comune în războiul antihitlerist. Alături de sutele de milioane de oameni care sărbătoresc în victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie începutul unei noi epoci în istoria omenirii, poporul român urează din toată inima poporului sovietic noi și mari victorii în construirea comunismului, în apărarea păcii.

ALEGERILE SINDICALE ÎN ȘCOLI



Strămoșeștile jocuri, traversind anii, trec din generație în generație ca minunată comoară a poporului român. Copiii își puresc azi ca și bunicii lor: „mîndru-i jocul oșenesc”

Organizațiile sindicale din învățământ se pregătesc pentru adunările și conferințele de dări de seamă și alegerile la grupurile sindicale și sindicatele din școli. Desfășurînd-se în perioada 15 noiembrie — 15 decembrie, alegerile din acest an au loc într-un moment în care întregul popor muncitoresc cu entuziasm pentru înfrîmarea Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român, eveniment de o mare însemnătate în viața poporului nostru, care va marca ridicarea pe o treaptă nouă, calitativ superioară a întregii activități economice și sociale, corespunzător stadiului actual de dezvoltare a țării și perspectivei lor pe termen lung.

Experiența valoroasă dobîndită după o rodnică activitate, de către multe sindicate cum sînt, de pildă, comitetele sindicalelor învățământ din orașele Craiova, Pitești, Oradea, Fălticeni, Timișoara, Brașov, Bacău, Galați, Satu Mare etc. Cu prilejul alegerilor, organizațiile sindicale din școli sînt chemate să analizeze, în lumina atribuțiilor ce le revin din Statutul U.G.S.R. și a hotărîrilor Conferinței Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățământ, știință și cultură, contribuția adusă la îmbunătățirea continuă a procesului de învățământ.

Experiența valoroasă dobîndită după o rodnică activitate, de către multe sindicate cum sînt, de pildă, comitetele sindicalelor învățământ din orașele Craiova, Pitești, Oradea, Fălticeni, Timișoara, Brașov, Bacău, Galați, Satu Mare etc.

portante care revin organelor sindicale. În domeniul sprijinirii perfecționării profesionale a corpului didactic, în creșterea măiestriei pedagogice a acestuia, o serie de organizații sindicale din școlile din orașe — Giurgiu, Piatra-Neamț, Cluj, Buzău au subliniat în adunările de dări de seamă și alegeri din anul trecut ce acțiuni au întreprins pentru cunoașterea experienței valoroase a învățătorilor și profesorilor cu o practică îndelungată la catedră, care au obținut grade și titluri didactice, au arătat cum au organizat sprijinirea de către aceștia a cadrelor tinere.

În dările de seamă și discuțiilor să se acorde o atenție deosebită și muncii desfășurate de birourile grupelor sindicale pentru stimularea preocupărilor spirituale ale membrilor de sindicat, să se arate cum s-au preocupat de ceea ce citește aceștia, de măsura în care consultă literatura de specialitate, de modul cum o folosește în munca lor, ca și de desfășurarea activității pe linia culturalizării maselor și

de grija pentru organizarea petrecerilor în mod plăcut și util a timpului liber al membrilor de sindicat.

Adunările de dări de seamă și alegeri din școli vor trebui să-și concentreze atenția și asupra contribuțiilor aduse de organele și organizațiile sindicale la dezvoltarea în rîndurile colectivelor pedagogice a atitudinii înaintate, socialiste față de muncă. Să fie criticați acei profesori și învățători, cei drept puțini la număr, care nu se pregătesc sistematic pentru lecții, absentează sau întârzie nemotivat de la ore, nu participă la activitatea obștească, au abateri de la normele de conviețuire socialistă.

Este necesar să se arate ce au făcut, concret organele și organizațiile sindicale pentru aplicarea Hotărîrii C.C. al P.C.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la reglementarea programului de lucru și întărirea disciplinei în muncă, pentru dezvoltarea unei opinii de masă care să determine respectarea cu strictețe a disciplinei în muncă, crearea climatului necesar desfășurării unei activități fructuoase.

Experiența alegerilor sindicale din anii precedenți a arătat că în adunările de dări de seamă și alegeri nu este practică posibilă analizarea tuturor problemelor. De aceea este bine ca participanții la dezbateri să fie orientați să se oprească asupra a ceea ce este principal. Dezbaterile vor fi cu atât mai rodnice cu cît, evitînd să pună pe același plan toate problemele, se vor axa pe aspectele esențiale pentru organizația sindicală și colectivul respectiv, pe neajunsurile de a căror soluționare depinde progresul muncii în ansamblu. Important este ca alegerile sindicale din școli să scoată la lumină și să combată orice manifestări de formalism, rutină, să promoveze spiritul de receptivitate față de tot ceea ce este nou.

Practica de pînă acum a unor organizații sindicale ca cele din orașele București, Iași, Arad, Sibiu, precum și din raioanele Panciu, Somcuta, Săveni etc. a arătat că participarea la discuții este cu atât mai largă, propunerile, sugestile, observațiile sînt cu

atît mai numeroase și mai interesante, cu cît dăna de seamă le deschide un cîmp mai larg, le stimulează prin profunzimea și prin caracterul ei combativ, militănt.

În pregătirea unor asemenea dări de seamă birourile grupelor sindicale, comitetele sindicalelor se pot sprijini cu bune rezultate pe membrii de sindicat cu experiență în activitatea politică și profesională. O sarcină principală și de răspundere a adunărilor este alegerea noilor organe sindicale. Aceasta cere membrilor de sindicat din școli discernămint și exigență, pentru ca să fie aleși acei membri de sindicat care muncesc cu pasune și abnegație pentru înfăptuirea sarcinilor puse de partid în fața școlii, care sînt temeinic pregătiți din punct de vedere profesional, au experiență în activitatea sindicală, se bucură de autoritate și încredere.

Pentru a asigura adunărilor o largă participare și un înalt nivel al dezbaterilor, membrii Comitetului Uniunii au datoria de a se ocupa îndeaproape,

concret și cu toată grija de buna pregătire și desfășurare a adunărilor de dări de seamă și alegeri, de a sprijini multilateral birourile grupelor sindicale și comitetele sindicalelor, de a cere ajutorul organelor și organizațiilor de partid, de a veghea ca prevederile Statutului să fie aplicate întocmai.

Biroul executiv își exprimă convingerea că întregul activ al sindicatelor din învățământ, toți membrii de sindicat din școli vor participa efectiv la pregătirea și buna desfășurare a adunărilor și conferințelor sindicale de dări de seamă și alegeri, folosind acest prilej pentru îmbunătățirea activității sindicale, pentru întărirea capacității lor organizatorice în vederea antrenării și mai active a cadrelor didactice și a tuturor membrilor de sindicat la îndeplinirea sarcinilor care stau în fața școlii românești.

VASILE VLAD
secretarul Comitetului Uniunii
Sindicatelor din Instituțiile
Învățământ, Știință și Cult

LICEUL „BOGDAN PETRICEICU HAȘDEU“

— 100 de ani în slujba învățămîntului —



În laboratorul de chimie al liceului centenar

Tradițiile locurilor, ale școlilor se păstrează în primul rînd prin personalitatea celor care și-au legat o parte din viața lor de ele. Privite în această oglindă, deseori devin obșnuite în viața învățămîntului nostru, sărbătorile școlilor centenare sînt întotdeauna unice, fîră egal. De astă dată Liceul „Bogdan Petriceicu Hașdeu“ din Buzău este cel care își aniversază un veac de existență pusă în slujba culturii românești și își comemorează cu legitîmă mîndrie biografia din prețioase mărturii ale trecutului, ca și din memoria vie a celor care, pe parcursul ultimelor decenii, au fost sau sînt profesorii și elevii acestei școli.

Documentele de arhivă, materialele deosebit de interesante și valoroase prezentate în cadrul expoziției jubiliare, anuarul școlii, ca și documentele expuse a profesorului Constantin Ghiculescu, directorul liceului, ne-au dat posibilitatea să reconstituim etapele cele mai importante ale drumului parcurs într-un secol de existență. Metecora „a crescut de 100 de ori în 100 de ani“ are în viața școlii o acoperire perfectă pe tîrîmurile citelor: în primul an, pe băncile ei s-au așezat doar 11 elevi; în anul centenarului liceul numără peste 1400 de elevi. Între momentele de început și fructuarul de veac depășit în aceste zile se înscriu ani de intensă activitate creatoare, desăvîșurată de un lung șir de dascăli dintre care unul și-au consacrat întreaga lor viață propășirii acestui lăcaș de cultură.

Printre cei care au ilustrat în mod deosebit munca lui se numără profesorul de limbă română Bazil Iorgulescu, director între anii 1880-1899. Sub conducerea acestuia școala a primit numele de Hașdeu (mai tîrziu în amintirea lui Alexandru Hașdeu, tatăl lui Bogdan Petriceicu, el însuși un eminent om de cultură). Bazil Iorgulescu a fost nu numai un foarte bun organizator, un exemplu de devotament pus în slujba învățămîntului, ci și un cercetător pe tîrîmuri științifice, alcătuit, după o muncă de peste 12 ani, o monografie istorică a județului Buzău care a primit premiul Academiei Române. Printre foștii directori ai școlii s-a numărat și istoricul Constantin Giurescu, devenit mai tîrziu profesor universitar și membru al Academiei Române. O prezență de neuitat a fost în viața școlii pictorul Ion Andreescu, clasic al artei plastice românești care, ca profesor de desen, și-a petrecut la Buzău una dintre cele mai fe-

cunde perioade ale activității sale creatoare. Mărturie stau în această privință tablourile ca „Lama în oraș“, „Stradă din Buzău“, „Cîmpul Buzăului“, „Peisaj cu plopi pe Izul Morii“, „Rîul Buzău în lunca Cislăului“, „Bîlciul Beceni“ și nemănumerate desene și schițe. Prin activitatea lor de creație didactică s-au distins profesorii Petre Zaharescu, autor al unor valoroase manuale de geografie, Alexandru Șerădeanu, fizician cunoscut în întreaga țară, profesorul de desen Nicu Severeanu și mulți alții.

La trecerea pasului științific și cultural a dascălilor școlii, datorită măiestriei lor didactice, s-au aprins în sufletele elevilor pe care i-au îndrumat idealul și aspirațiile nobile. Din rîndurile promotorilor care au absolvit liceul centenar din Buzău s-au ridicat sute de intelectuali de valoare — medici, ingineri, oameni de știință, profesori. Școala se mîndrește că pe băncile ei și-au format pasiunea pentru cercetarea științifică sau pentru artă academicianul Ștefan Vencov, omul de știință de renume internațional Nicolae Vaschide, fost director al Institutului de psihiatrie de la Sorbona, maril artiști de teatru Aristide Demetriad și V. Maximilian, ctitorul N. Leonard. Continuuă această glorioasă tradiție, numeroși absolvenți din generațiile mai tîrziu fac cinste liceului, ilustrîndu-se ca oameni de știință, cărturari, artiști, militanți de frunte pe tîrîm obște.

În ansamblul ei, activitatea Liceului „Hașdeu“ a cunoscut o continuă evoluție ascendentă. În polida faptului că asupra lui s-au abătut nu o dată vitregiile vremii. Printre altele, școala a fost devastată și pe jumătate distrusă în timpul ocupației germane din primul război mondial, fiind pierdute din această cauză o serie de valoroase lucrări de pinacotecă și o parte importantă din exemplarele de bibliofilie adunate de Bazil Iorgulescu. Pierderi importante a suferit liceul și în cursul celui de al doilea război mondial.

În anii noștri, datorită grijii permanente a partidului și guvernului pentru dezvoltarea intelectuală, spirituală și fizică a tinerii generații, Liceul „B.P. Hașdeu“ s-a bucurat de condiții tot mai bune. Liceul are astăzi 3 laboratoare spațioase pentru predarea fizicii, chimiei și biologiei, cu aparatură modernă. Biblioteca cuprinde peste 22.000 de volume, printre care se numără,

pe lîngă o serie de prețioase lucrări de bibliografie salvate de la distrugere, numeroase lucrări de literatură ideologică, științifică și beletristică achiziționate în ultimii ani. Valorificînd condițiile bune care le-au fost create și ducînd mai departe tradiția unor dascăli care au făcut cinste învățămîntului românesc, profesorii de astăzi ai școlii desăvîșesc o activitate creatoare concretizată în lucrări și studii pe teme științifice actuale — cum sînt, de pildă, genetica moleculară, mecanica cuantică, izomorfismul algebric — și, cu deosebire în succesele dobîndite în munca de instruire și educare a tinerilor generații. Mărturie a acestui fapt sînt, printre altele, rezultatele de prestigiu obținute de elevii Liceului „B.P. Hașdeu“ la concursurile pe specialități organizate de Ministerul Învățămîntului și societățile științifice ale dascălilor didactice. Numai în perioada anilor 1962-1967 liceul a avut 40 de elevi premiați la faza regională a concursului de matematică și 7 premiați la finala pe țară a aceluiași concurs. La concursul de fizică, în aceeași perioadă 53 de elevi au cucerit premiul la faza regională și 5 elevi la faza republicană, iar la concursul de literatură — 5 elevi la faza regională și un elev în finala pe țară.

Succese importante au obținut în ultimii ani și tinerii sportivi ai acestei școli care dispune de două săli sport, de terenuri de handbal, volei și baschet, de pistă de atletism, ca și de instalație de iluminat pentru desăvîșirea competițiilor în nocturnă. Această puternică bază materială pentru activitatea sportivă permite funcționarea în cadrul liceului și a unei școli sportive de elevi. Nu e de mirare că în asemenea condiții tinerii sportivi ai acestei școli au cucerit 3 titluri de campioni republicani, au cîștigat 3 campionate școlare republicane și au dat țării un component de bază al echipei naționale de handbal, de două ori campioană mondială, precum și numeroși alți sportivi de valoare.

O dată cu primii pași făcuți în cel de al doilea veac de existență a școlii, întreg colectivul liceului centenar, mîndru de înfăptuirile trecute pornește mai departe la drum cu hotărîrea de a spori aceste înfăptuiri, de a contribui la ridicarea continuă a nivelului de cultură și de civilizație a tinerilor generații.

AL. CIUCĂ

Sărbătorirea centenarului Liceului „B.P. Hașdeu“ din Buzău s-a desfășurat duminică 29 octombrie în sala teatrului din localitate. Au participat reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, ai Unității Tineretului Comunist, conducătorii ai organelor locale de partid și de stat, foști și actuali profesori și elevi.

Deschînd festivitatea, tov. Nicu Stroș, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Buzău, a dat cuvîntul profesorului Constantin Ghiculescu care a prezentat o expunere cu privire la istoricul liceului de-a lungul celor 100 de ani de existență. În continuare și-au adus omagiul la sărbătorirea centenarului reprezentanții ai foștilor profesori și elevi, ca și elevii actuali ai școlii.

În numele Ministerului Învățămîntului liceul centenar a fost salutată de conf. univ. Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor. Din partea organelor locale de partid și de stat a vorbit tov. Nicolae Tăbîrcă, membru supleant al C.C. al P.C.R., președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Ploiești.

În încheierea adunării festive participanții au aplaudat cu vîră aplauze o telegramă adresată C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care își exprimă recunoștința pentru condițiile minunate create învățămîntului în țara noastră. În continuare telegrama cuprinde angajamentul solemn al întregului colectiv al liceului centenar de a crește tinerii generații în spiritul mărețelor idei și idealuri ale comunismului, de a ridica continuu nivelul pregătirii intelectuale a elevilor la înălțimea cerințelor desăvîșirii construcției socialismului în România, a curajului înaintate ale științei și tehnicii contemporane.

A urmat un frumos moment literar-muzical festin prezentat de elevii școlii.

Participanții la festivitate au asistat apoi la dezvoltarea bursului celui sărbătorit pe Bogdan Petriceicu Hașdeu — strălucit reprezentant al culturii românești — și a plăcii comemorative comemînd evenimentul sărbătorit. Apoi a fost vizitată expoziția festivă dedicată centenarului liceului.

Excursii documentare

Dirigenții comandanții de pionieri din raionul Lenin au făcut recent o vizită de documentare în regiunea Argeș, unde au vizitat monumente istorice de pe valea Olteului și obiective industriale. Ei au strîns material documentar menit să fie utilizat în activitățile pionieresti legate de educația patriotică.

O astfel de vizită documentară a organizat pentru comandanții de pionieri și consiliul raional al Organizației pionierilor din raionul N. Bălcescu. Comandanții de pionieri din acest raion au adunat material documentar pe valea Olteului, la Onești și Măreșești.

Aceste acțiuni fac parte dintr-un ansamblu mai larg de măsuri menite să creze celor ce lucrează în rîndurile pionierilor condiții pentru o activitate cu eficiență sportivă.

O CARTE DE MARMURĂ

Cînd intri în comuna Lelești din raionul Gorj, ochii îți sînt furati de casele cu cerdacuri frumos sculptate, înecate în vegetația abundentă, care împrumutînd culorile toamnei, solicită mai mult în acest anotimp resorturile intime ale vizitatorului.

În fața școlii generale ne întîmpină o grîndiță triunghiulară cu minunate rînduri de flori și pomișori zvelți, printre care se întrezăresc ghizdurile unei finții trinitice de piatră, înhorbotată de dantele oltenesti, în lemn de brad. Incurșatîțile în lemn sînt o replică a strălucirii școlii, care-și înclină o crotitor zîmțit crenelurilor spre cet zecce stupi de albine dispuse de o parte și de alta a finții.

De stupo se ocupă pionierii din cercul apicol condus de tovarăsa profesora Paraschiva Grigoriu, iar sculptura în lemn îi aparține sotelui ei, tovarășul Ioan Grigoriu. L-am însoțit pe artist la citeva sute de metri de școală, unde se răsfața pitești pînțerii școlii. Nucii formează o pădurice de patru ani, cîstanii comestibili sînt abia începători, coroduzii și frunze stingerii îi depășesc cu o șchioapă, iar girința îi privește cu superioritate din înfoltoirea deasă a frunzelor ei.

Pînțerile pînțerii ne-a prezentat pitești ca pe niște copii ai săi. Îi vede strălucind ulțele comunei, ocrotind cu umbra lor răcori-

toare și hrînind cu fructele pe harnicii gospodari de miine, care-și fac ucenicia acum la școală, pe terenul experimental sau între stupi din grîndișă. Pe o platformă de beton se pregătea școlul „Monumentului științei“, carte de marmură, avînd sub ea un lanț rupt simbolizînd eliberarea din ignoranță. Este monumentul pe care cei din Lelești îl pregăteau pentru ziua centenarului școlii lor.

Urînd pe frul vremii pînă la acest monument, aflăm că din muncile obștești ale pionierilor și scolarii s-au agonisit bani cu care s-au cumpărat cîteva stupi. Stupii au roșit și s-au înmulțit, iar sumele anuale de pe miere cresc mereu și altmearde fie pe pînțeria școlii, fie pe construcția frumoasei finții și în cele din urmă pun fundatia monumentului care cinstește un veac de existență a școlii. O adăvîrată reacție în lanț a străduințelor nobile și susținute a de an.

Fata școlii împrumută trăsăturile generale ale comunei. Din așa comună nu putea ieși o altă școală, și numai o asemenea școală putea să-și reflecte purtatea și noblețea în casele, curțile și grîndiile gorjenilor.

Ne bucură pînă la capăt sufletele copiilor din Lelești praznicul a înălțat un monument mai trinitic decît piatra și bronzul.

PATITA SILVESTRU



Secția de învățămînt a Capitalei a inițiat recent organizarea unor consultații pentru elevii de la cursurile fără frecvență. Aceste consultații se vor da de către profesorii de specialitate la o serie de obiecte ca limba română, matematică, chimie, fizică.

Întreprinderea cinematografică a orașului București oferă elevilor posibilitatea de a-și procura abonamente asigura elevilor prioritate în procurarea biletelor de intrare la orice cinematograf care programează filme recomandate fie de școală fie prin lista publicată în fiecare săptămînă în fișul repertoriului cinematografic. Elevii care posedă abonament își pot procura bilete la prețul de 1 leu pentru spectacolele de duminică dimineața (pînă la ora 16). Abonamentul cinematografic școlar care se procură de la difuzorii voluntari din școli sau direct de la cinematograful participă la tragerile trimestriale cu premii.

Opera Română a luat inițiativa ca, în noua stagiune, să organizeze cicluri speciale de spectacole pentru elevi în care vor putea fi vizionate și audiate cele mai interesante manifestări ale teatrului liric bucureștean. În cadrul acestor cicluri au fost programate, pînă la 1 ianuarie 1968, spectacolele: „Rigoletto“ — 12 noiembrie, „Copelia“ — 26 noiembrie, „Motanul încălțat“ — 3 decembrie, „Spărgătorul de nucii“ — 10 decembrie.

Abonamentele cu pret redus pentru aceste spectacole se procură fie direct de la casa de bilete, pe baza carnetului de elev, fie prin școli. De asemenea, în limita locurilor rămase în afara abonamentelor se pot comanda de către școli cu două săptămîni înainte bilete cu pret redus, separat, la fiecare spectacol.

Semicentenarul Liceului din Calafat

Calafatul, vechiul oraș românesc de pe malul Dunării, a sărbătorit la 29 octombrie 1967 împlinirea a jumătate de veac de existență a liceului din localitate. La festivitățile care au avut loc au participat sute de absolvenți ai școlii, astăzi profesori, medici, juriști, militari etc. veniți de pe întreg tîrîmșul patriei, elevii și profesorii liceului, pînă în cetățeni ai orașului, directorii tuturor liceelor din regiune și ai școlilor generale din cuprinsul raionului, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului. Cu acest prilej au fost trecute în revistă momentele mai importante din istoria școlii în cele cinci decenii de la înființarea ei.

Din inițiativa unui grup de intelectuali calafeteni s-a înființat, în septembrie 1917, gimnaziul particular de băieți cu patru clase, care urma să fie întreținut prin contribuția bănească a părinților elevilor. Din anul școlar 1919-1920 gimnaziul devine școală de stat, iar în anul școlar 1924-1925 se transformă în liceu.

În cei 50 de ani de

existență ai liceului au absolvit cursurile 1858 de elevi. Dacă în decurs de 27 de ani, înainte de 23 august 1944, au absolvit cursurile numai 146 elevi, în anul 1967 — anul semicentenarului au absolvit cursurile școlii 131 elevi la cursurile de zi și 15 la cursurile fără frecvență.

Aniversarea a jumătate de veac găsește liceul din Calafat în plină înflorire. Într-un local aproape complet renovat, 23 de profesori instruiesc și educă peste 700 de elevi la cursurile de zi, seriale și fără frecvență. Liceul dispune în prezent de laboratoare bine dotate cu material didactic, de un amfiteatru, sală de proiecție, de o bibliotecă cu peste 15.000 volume.

Festivitățile prilejuite de semicentenarul liceului din Calafat au început sîmbătă 28 octombrie 1967 cu o reuniune a cercurilor de elevi și cu o adunare generală U.T.C., în cadrul căreia s-a înminat organizatîi din școală diploma de onoare a Comitetului regional U.T.C. Oltenia. La 29 octombrie, în primele ore ale dimineții, elevii liceului, încolegații, s-au îndreptat spre

monumentul „Independența“, ridicat pe colina din apropierea liceului în amintirea luptelor desfășurate la Calafat în timpul războiului de neahtă, unde au depus o coroană de flori. S-a desfășurat, apoi, festivitatea semicentenarului. Au luat cuvîntul prof. — Lețiu Mindroiu, directorul liceului, Dumitru Rudareanu, director fondator, Constantin Gerotă, director în perioada 1919-1930, Vasile Petrișor, fost elev al liceului, care au înfățișat momentele mai importante din istoria celor cinci decenii de viață a școlii.

„Cu ani în urmă — a spus în cuvîntul său Vasile Petrișor — am lăsat un oraș pierdut într-un colț de țară. Astăzi găsim un oraș frumos ca o grîndină. S-a schimbat și școala, important pentru de cultură“.

„În întreaga noastră activitate — a subliniat prof. C. Gerotă — am căutat să facem din elevii noștri oameni energici, muncitori, destoinici“.

„În aceste momente înălțătoare — a spus Dan Bulica, elev în clasa a XI-a al liceului — înțelegem mai bine care a fost

aportul liceului nostru la pregătirea generațiilor anterioare. Este o mare satisfacție pentru noi că muncim, învățăm și trăim într-o țară în care tineretului i s-au creat condiții minunate de învățare, la care elevii de altădată nici nu puteau visa. Toate acestea le datorăm, în primul rînd partidului nostru drag, care cu grijă de părinte ne călăuzește pașii“.

Pentru frumoasa tradiție a liceului, pentru rîndnica sa activitate, colectivul de cadre didactice și elevii au fost felicitați de către reprezentanții organelor locale de partid și de stat și de către tovarășul Ion Radu, director general în Ministerul Învățămîntului, care a transmis participanților mesajul de salut al conducerii ministerului.

După un frumos program susținut de formațiile artistice ale școlii, participanții la festivitate au vizitat liceul și moderna bază sportivă care a fost inaugurată cu acest prilej și pe terenurile cărora s-au și desfășurat, în cursul după amiezii, primele întreceri sportive.

IOAN BIENA



Oră de lucrări practice la Școala generală nr. 153 din Capitală

Magnetofon cu cumpănă sau balanță cu patru piste...

A fost odată ca niciodată... Nu. Nu e poveste, așa că trebuie să începem într-altfel. Dramă? Nu e nici dramă, cu toate că are mai multe acte. Atunci? Amestecul corului ne obligă să o considerăm tragică, cu toate că elementul tragic — și este unul — abîjîndu-se să apară la scenă deschisă, preferă — birocratic — să rămîndă doar în culise.

Dar să facem prezentările personajelor:

— El: un magnetofon cu patru piste — absent.

— Ea: o școală, de circumstanță Liceul nr. 2 din Pitești, prezentă mereu în scenă.

— Corul: adrese (soțoran), scriitori (alto), referate (tenor), o reclamație (bariton), rapoarte (bas), aprobări (cîteva voci încă incerte), precum și alte hirtii, telefoane și intervenții.

Acțiunea are loc la Pitești, la București, între Pitești și București.

Și acum, piesa.

Prolog: Nevoia de a avea încă un magnetofon, în vederea organizării învățămîntului audio-vizual în școală.

Actul I: Școala cere a probare pentru cumpărarea unui magnetofon la secția de învățămînt a regiunii Argeș (avînd, bineînțeles, recomandarea secției orășenești). Hirtia merge la comitetul executiv, Prognostic: speranțe.

Actul II: Comitetul executiv aprobă imediat cumpărarea și alocă și banii (prin virament). Prognostic: optimism.

Actul III: Magazinul local de instrumente muzica-

le, solicitat să vindă, își declină răspunderea și refuză să livreze magnetofonul (deși acesta stă nevîndut de multe, multe luni), întrucît planul său nu prevede vînzări prin virament. Elegie autumnală. Prognostic: sumbru.

Actul IV: În tren. Delegatul școlii se duce în periferaj în capitala țării Cei rămași la Pitești tîmpanii.

Actul V: La Ministerul Comerțului Interior, delegatul colectează recomandări privind cumpărarea între serviciile și birourile de la diferite etaje. În final obține informația că „nu se poate“. („Nici gînd să luai o asemenea aprobare. Nu v-au spus cei de la secția regională comercială a regiunii Argeș?“). Pessimism aproape total.

Actul VI: Temenele la

secția comercială a regiunii Argeș. Aici se înregistrează un „Aha“ (Adică: „Nu vi s-a dat pentru că, probabil, adresa dv., înaintată Ministerului Comerțului Interior ca din partea școlii regionale a fost semnată doar de un vicepreședinte“). Și un sfat: „Faceți altă semnătură de președinte, și mergeți iar la magazin.“ Speranțele renasc.

Actul VII: Madrigal, apoi serenadă la magazin. Inutile „Muzica“ rezistă la toată muzica făcută, răspunzînd stereofonic: aduceți aprobare de la minister, sau hani pestin. Dar grăbiți-vă. Ministerul, dacă aprobă, aprobă pentru acest an“.

Actul VIII: În consiliul pedagogic al școlii. Dure de seamă. Întrebări: „Ce ne facem? Că dacă nu

cheltuim banii pînă la 1 ianuarie, îi pierdem — și alții de unde luăm?“ Soluția salvatoare: „Ca să nu-i pierdem, să cumpărăm în loc de magnetofon alt material didactic, de la secția de învățămînt, că secția ni-l vinde cu virament.“

— Da, dar ce?

— Ce se găsește?

— Și ce se găsește?

— Balanțe! Să cumpărăm balanțe!“

Balanțele încă n-au fost cumpărate. Școala mai speră...

La drept vorbind, o balanță cu patru piste nu ar fi rea: înregistrează, redă și cîntărește în același timp. Numai dacă ar fi pusă în vînzare la timp și cu virament, că altfel se duce fondul...“

D. TEODORU

La lecțiile

de literatură universală

Introducerea literaturii universale ca obiect de studiu în liceu contribuie în mare măsură la lărgirea orizontului literar și cultural al tineretului.

Este adevărat că elevii au cunoștință de literatură universală și pe alte căi: prin orele de teorie a literaturii (în clasa de IX-a se analizează „Iliada” și „Antigona”) și, mai ales, prin orele de istorie și de limbi străine. Se știe, într-adevăr, că la orele de istorie antică, modernă și contemporană sunt menționate, în ordine cronologică, operele celor mai de seamă scriitori din literatura lumii (din cele mai îndepărtate timpuri până în epoca modernă). Însă, datorită specificului istoriei ca obiect de studiu, capodoperele literaturii universale — ca de altfel și curentele ori mișcările artistice sau filozofice — sunt privite în exclusivitate ca fenomene de cultură. Or, aceste capodopere se cer nu numai integrate în anumite epoci culturale (inclusiv curente), căci aparțin, ci și analizate sub aspectul valorii lor artistice. Asemenea analize literare au loc, ce-i drept, la orele de limbi străine, dar elevii nu studiază decât anumite limbi, la alegere, ceea ce înseamnă că orele respective nu le dau decât posibilitatea să cunoască parțial capodoperele literaturii universale.

Față de aceste multiple situații, ce metode și procedee va folosi profesorul de literatură universală în predarea lecțiilor sale? În nota explicativă a programului de literatură universală n-am găsit nici un fel de indicație me-

todică (în afară de cerința de a se raporta unele curente ori capodopere ale literaturii universale la propria noastră literatură și de recomandarea ca expunerile să fie însoțite de însemnări la tablă, necesare ortografierii titlurilor de opere și a numelor scriitorilor străini). Lăsat să se descurce singur profesorul va apela la metodele și procedeele predării literaturii universale. Desigur că unele din aceste metode și procedeele sunt valabile și în cazul predării literaturii universale (firește, cu unele corectări și adaptări). Aceasta nu exclude faptul că unele metode și procedee proprii predării literaturii universale.

În primul rând socotesc că profesorul de literatură universală trebuie să evite istorismul. Desigur, în predarea literaturii universale datele istorice sunt necesare, însă nu trebuie să se facă abuz de ele. Astfel, în cazul Epopeii lui Ghilgameș, după scurte date referitoare la vechimea ei și la structura societății sumero-babiloniene de la începutul mileniului al III-lea î.e.n., obiectul principal îl constituie relevarea unor motive literare (selea de nemurire, preocuparea de a lămurii taina morții, moartea — lege căreia i se supune tot ce există etc.) și a unor eroi (Ghilgameș, Enkion) prin care această minunăție creație literară anonimă a devenit întâiul epos al omenirii.

În al doilea rând, consider că profesorul de literatură universală trebuie să evite reducerea capodoperele literare la valoare

și circulație mondială, indiferent de epoca în care au fost scrise, la simple fenomene de cultură.

Din cele două reguli de mai sus rezultă o a treia: în lecțiile de literatură universală, după scurte date istorice și considerații cu caracter informativ, trebuie să urmeze succinte analize literare bazate pe text. Astfel, spre a da câteva exemple, selea de nemurire realizată prin fapte extraordinare de care este stăpinit Ghilgameș poate fi ilustrată prin versul: „Dacă trebuie să pier, să știu cel puțin că mi-am statornicit faima”. La fel, poate fi ilustrată și concluzia la care ajunge Ghilgameș: „Cu toate că-i neînduplecată, moartea e legea tuturor”. Astfel de ilustrații e bine să nu lipsească din analiza succintă a oricărei capodopere din literatura universală (din cauza lipsei de timp, profesorul trebuie să aleagă fragmentele cele mai caracteristice).

În lecțiile obișnuite de literatură analiza literară se efectuează pe textul original, pe când în orelile de literatură universală folosim texte traduse în românește. Sint de părere totuși că, întrucât toți elevii de la secția umanistă, unde s-a introdus literatura universală, studiază limba și literatura latină, e bine ca în cazul capodoperele literaturii latine, versuri din „Eneida” lui Virgiliu, din odele, epodele și epistolele lui Horatius ori „Metamorfozele” lui Ovidiu să fie citite și în original, nu numai în traducere românească. În felul acesta elevii ar avea posibilitatea să rețină versuri devenite celebre ca „Non

omne moriar” (Nu voi muri cu totul — Horatius, Ode la Cartea a treia, XXXI). „Video meliora proboque, deteriora sequor” (Văd binele și-l aprob, dar urmez răul — Ovidiu: Metamorfoze 7,21-22) ș.a.

De asemenea, mi se pare indicat ca în clasele formate în întregime din elevi care studiază una și aceeași limbă străină la analiza literară a capodoperele din literatura respectivă să se folosească pe cât posibil textul original.

Lecțiile de literatură universală sunt, implicit, lecții de literatură comparată. Numeroase motive literare, teme, concepții despre viață și lume etc., pot fi discutate comparativ, adesea de tinerii de timp milenare. În literatura tuturor popoarelor. Profesorul de literatură universală poate folosi astfel de prilejuri pentru a lămurii unele probleme din literatura română legate, de exemplu, de clasicism, romantism, simbolism ș.a., precum și pentru a scoate în evidență coordonatele europene sau chiar mondiale ale literaturii noastre.

esențialul în desfășurarea lecțiilor de literatură universală mi se pare a fi preocuparea profesorului de a descifra, prin analize literare întreprinse pe texte selective, profunzimea sentimentelor și frumusețea artistică nepieritoare a acelor capodopere literare care constituie, după expresia lui Johann Wolfgang Goethe — „un bun al întregii umanității”.

VLADIMIR DOGARU

SEMICENTENARUL MARI REVOLUȚII

SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE



M. SOKOLOV.

Lenin la Smolnii

LA SĂRBĂTOAREA UNEI JUMĂTĂȚI DE VEAC

Este sărbătoarea tuturor omenilor muncii. Jumătatea de veac scursă din octombrie 1917 demonstrează că acest moment de genă a socialismului și comunismului a despiciat în două istorii. Dintr-o lovitură prometică a surpat, pe a șasea parte din glob, despotismul exploatarelor asupra popoarelor. A urzit o nouă eră — era socialistă.

Ca să explice originea furtunii care a măturat tarismul și a creat orinduirea socialistă din Rusia, istoria reia firul evenimentelor din a doua jumătate a veacului al XIX-lea. Îl depășea de atunci cînd, sub autocratia țaristă, sub teroarea ohranei, a poliției și jandarmerei, s-au pornit primele greve muncitorești, primele organizații politice ale clasei muncitoare, culminând cu înființarea partidului marxist. Partidul Comunist bolșevic în frunte cu Lenin.

Reia firul evenimentelor de la izbucnirea primului război mondial, cînd mizeria și foamea, pierderile grele de pe fronturi, intensificarea exploatareii, ruina economică, lipsa oricăror drepturi și libertăți, ascuteau pînă la paroxism contradicțiile economice, sociale politice, spirituale, măcinau insistenț și zguduiau din temelii imperiul țarist și creau condiția pentru marea dezlănțuire.

În orase, muncitorii intrau în grevă, în ciuda stărilor excepționale (în 1915 — 1000 de greve cu peste 500.000 de participanți), în 1916 — 1500 de greve, antrenînd peste 1.000.000 de muncitori). În sate, țărani, copleșiți de muncă și striviți de povara impozitelor, se zbateau în convulsile crizei economice. Mîna lor răbătuse în incendii de conace și hambare, împurpurînd zărilor cîmpurilor ucraeniene sau transcaucaziene cu totuși minii populare. La toate acestea se mai adăugau, ca un supliment tragic, incapacitatea conducătorilor, corupția clicii conducătoare, trădările ofițerilor superiori și înfrîngerile de pe fronturi, soldate cu milioane de morți. O lume întregă se prăbușea. Glasul popoarelor subjugate de tarism răsună tot mai puternic.

În uzine și în sate, în instituții și în tranșee, Partidul Comunist pregătea marea asalt, întru dărîmarea citadelii țariste. Precizia și limețimea țelurilor se luminau îndeeșebit prin ghidarea lui Lenin care, îmbogățind teoria lui Marx și Engels despre revoluția proletară, da luptele forță nepieritoare în stare a conduce omenirea muncitoare la victorie, la dobîndirea exploatareii omului de către om.

În toată Rusia se ridică drapelul roșu al insurecției. Furtuna revoluției se dezlănțuie impetuoasă. Masele își varsă sângele pentru idealurile revoluției.

La 2 martie, țarul abdică în favoarea marelui duce Mihail. Dar masele urcate pe baricade nu vor o schimbare a țarului, ci distrugerea tarismului. Și în acest cînd țarul, la Marele Cartier General, semna abdicarea, în Petrograd se forma guvernul provizoriu. Nou țar nu poate „domni” nici o zi completă. Guvernul provizoriu are în frunte un print, prințul Lvov. Asta demonstrează că s-a născut caduc și contrarevoluționar. Nu vrea să doboare definitiv dinastia Romanovilor și nici țarismul. Dimpotrivă vrea să păstreze puterea în mîna burgheziei și boierimii liberale și să pudreze monarhia cu

ceva parlamentarism liberal. În această o dictatură a burgheziei. Dar proletariatul ripostează prompt: la dictatura burgheziei, dictatura revoluționar-democratică a proletariatului și a țărănimii, guvernul provizoriu și sovietele de muncitori și țărani: dualitatea puterii.

Peste o lună, la 3 aprilie 1917, sosește Lenin în gara Finlanda. Urcat pe un car blindat, rostește înflăcărată cuvîntare — program. În seara zilei de 26 octombrie, Congresul al II-lea al Sovietelor adoptă istoricele decrete cu privire la pace și pămînt și aleg Comitetul Executiv Central din Rusia și primul guvern muncitoresc țărănesc, Consiliul Comisarilor Poporului al Republicii Ruse, în frunte cu V. I. Lenin.

De aici încolo, istoria a avut de înregistrat pași hotărîți spre victoria revoluției socialiste pe întregul teritoriu al Rusiei Sovietice. În ciuda albagărilor disperate și în ciuda intervențiilor înarmate pînă în dinți.

Înca din februarie 1917, în întreaga lume s-a desfășurat o vastă mișcare de solidaritate cu revoluția rusă.

Movind pe calea tradițiilor sale internaționaliste, proletariatul român și-a manifestat, cu unanimitate, entuziasmul, solidaritatea cu proletariatul rus, urcat pe baricadele Petrogradului și ale Moscovei să lupte cu forțele țariste și pe zidurile Kremlinului să doboare toate slugile tiraniei și să înalțe, în vîrfurile turnului Spasski, steaua de rubin a victoriei revoluției socialiste.

Solidaritatea poporului român cu Revoluția din Octombrie s-a concretizat în greve, cum au fost cele din Valea Frahovei, din august 1918, cum au fost marea demonstrație de la 13 decembrie 1918 din București, apoi grevele politice din iulie 1919 și greva generală din 1920. Asemenea acțiuni au împiedecat guvernul burghez-mosieresc al României să intervină împotriva tinărului stat sovietic, cu toate presiunile exercitate de puterile imperialiste internaționale.

Victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, salută cu profundă simpatie și entuziasm de omenii muncii din țara noastră, ca și succesele dobîndite de U.R.S.S. în construirea socialismului, au constituit pentru mișcarea revoluționară a proletariatului român un imbold în înfaptuirea năzuințelor sale pentru o viață mai bună, pentru libertate și socialism, năzuințe care și-au găsit împlinirea prin lupta duse de popor sub conducerea Partidului Comunist Român.

Eveniment epocal în istoria omenirii, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a rupt frontul imperialistului mondial, a deschis era revoluțiilor proletare, a victoriei socialismului. Demonstrînd forța revoluționară a clasei muncitoare, capacitatea ei de a conduce cu succes lupta pentru crearea orînduirii noi. Revoluția din Octombrie a avut un larg ecou în întreaga lume, a stimulat acțiunile revoluționare ale clasei muncitoare și ale maselor populare de pretutindeni.

Sărbătorind împreună cu popoarele sovietice, cu întreaga lume progresistă, împlinirea unei jumătăți de veac de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, poporul român împărtășește sentimentele de bucurie ale oamenilor sovietici și le urează noi și mari succese în marea operă a construcției comunismului.

DUMITRU ALMAȘ

Studiul limbilor străine la cursurile serale

Activitatea noastră în conducerea cursurilor de limbi străine din cadrul Universității Populare București ne-a pus în situația de a experimenta și verifica o serie de metode și procedee de transmitere a cunoștințelor în condițiile predării la grupe de noțuri. Pe baza lor am întreprins un studiu mai amplu împreună cu Gheorghe Neacsu, cercetător științific principal la Institutul de Psihologie al Academiei. Considerăm că unele concluzii la care am ajuns ar putea fi de folos profesorilor care lucrează la secțiile serale ale liceelor sau celor care dau consultatii elevilor de la cursurile fără frecvență le prezentăm în rîndurile de față.

La cursurile serale, pe lângă problemele metodice generale, se pun și o seamă de probleme legate de gradul de presărtire anterioară a celor ce învață, de mărirea rîstimpului în care ei au întrerupt studiile etc. Pentru a rezolva judicios toate aceste probleme este necesar să știm precis ce obiective urmărim în fiecare etapă și, în funcție de ele, să ne determinăm calea de lucru.

După părerea noastră, se impune să-i ajutăm pe elevii cursurilor serale să înțeleagă mai înțeles un text ușor, alcătuit din vocabularul curent al limbii studiate, iar apoi alte texte mai complexe-literare, științifice, și tehnice, cuprinzînd un lexic specific. O dată cu aceasta, pe baza unor exerciții începute încă din anul întâi de studii, adică din clasa de IX-a, elevii trebuie să ajungă la a exprima liberă, corectă, în mod adecvat, vocabularul în mod adecvat. În felul acesta, în cursul anilor de studiu ei pot dobîndi posibilitatea de a consulta o bibliografie de specialitate în limba străină studiată, ca și de a parcurge texte de literatură în beneficiul consolidării culturii lor generale.

Nu ajunge să știm numai ceea ce dorim să dăm elevilor. Se impune, în același timp, să știm de la ce stadiu pornim cu ei. De aceea, de la primele lecții vom căuta să ne edificăm, prin sondaje, asupra nivelului de cunoștințe și, pe cît posibil, asupra capacității de asimilare a fiecărui elev. Evident că numai plecînd de la această imagine concretă a poziției clasei, pe de altă parte, se pot găsi cele mai adecvate mijloace și metode pentru omogenizarea progresivă a colectivului de elevi în procesul predării lecțiilor.

În fiecare clasă de începători sînt, desigur, și unii elevi care au studiat și în școala generală limba pe care le-o predăm. Totuși este necesar ca în anul I învățămîntul să înceapă, așa cum prevede de altfel programa, de la primele noțiuni de limbă, indiferent de ponderea celor inițiali — și aceasta mai cu seamă pentru că experiența a scos la iveală cazuri cînd aceștia au de muncit mult pentru a lăchida unele lipsuri rezultate din însușirea gre-

șită a noțiunilor de gramatică, fonetică etc. Antrenarea întregului colectiv în discuții, dînd prioritate celor începători, fără a neglija pe cei inițiali, dă rezultate pozitive. Fără îndoială că la începutul ritmul desfășurării studiului este mai lent și, în aparență, dezavantajează pe cei puși în situația să rezele unele noțiuni cunoscut. În același timp însă se creează treptat condiții de omogenizare a grupei și, pe măsura atingerii acestui obiectiv, ritmul se normalizează, astfel că la sfîrșitul anului de învățămînt se realizează nivelul prevăzut în programă.

Căutarea și aplicarea celor mai bune procedee și mijloace pentru predarea unei limbi străine în aceste condiții cer o muncă atentă, creatoare. Adevărul cunoscut că metoda cea mai bună este aceea care dă rezultatele cele mai bune este evident confirmată și în procesul de învățămînt cu adulții. Metodele și formele de predare nu pot fi identice la toate clasele, pentru că nici clasele nu sînt identice din multe puncte de vedere. Există însă unele metode și reguli valabile pentru toate clasele, care pot și trebuie să fie folosite cu atenție.

Ne referim, în primul rînd, la conversațiile în limba străină, mijloc deosebit de eficient de însușire a limbii vorbite. Este bine să începem cu un vocabular restrîns și treptat, către sfîrșitul clasei de IX-a, cînd vocabularul elevilor devine ceva mai substanțial, să reducem cît mai mult rolul limbii materne în convorbirile din cadrul orei de curs. Firește că se impune să antrenăm cît mai mult întreg colectivul clasei în discuții.

La adulți, în măsură cu mult mai mare decît la copii, studierea gramaticii este o pirghie esen-

țială pentru cunoașterea și exprimarea corectă într-o limbă străină. Aici profesorul se poate sprijini mult pe cunoștințele dobîndite de elevi în domeniul gramaticii limbii române. Dar, acordînd importanță cuvenită însușirii regulilor complexe de gramatică, vom evita studiul acestora ca un scop în sine, în mod abstract, vom înălțura învățarea problemelor de morfologie și sintaxă pe bază de scheme de sine stătătoare, în afara contextului unor propoziții sau fraze. Călea cea mai potrivită o constituie stabilirea unor exerciții corespunzătoare — în care fenomenul gramatical ce urmează a fi studiat să fie citit mai clar încadrat într-un context — și rezolvarea lor în clasă, cu participarea tuturor elevilor. În sprijinul realizării tuturor acestor obiective o contribuție esențială o aduce utilizarea așa-numitei „metode mixte” de predare, metodă în care se folosește statornic comparația cu limba maternă, trecîndu-se treptat la întrebînțarea exclusivă a limbii predate pe măsură ce colectivul clasei și-a însușit elementele de bază ale acesteia și poate pași deci la cunoașterea activă a vocabularului, flexiunilor și raporturilor între cuvîntele din propoziție.

Un mijloc esențial de însușire a unei limbi străine îl constituie exercițiile. Ponderea de bază în cadrul exercițiilor din prima etapă de studiu trebuie să o aibă, după părerea noastră, retroversivitatea elementară, al căror grad de complexitate va crește treptat. Se cuvine a fi urmărită totodată îmbosățirea sistematică a vocabularului elevilor cu noi cuvînte.

Bineînțeles, pe parcursul tuturor acestor activități, utilizarea mijloacelor tehnice audio-vizuale de care dispunem în școală —

discuri, imprimări magnetice etc. — reprezintă un factor de mare însemnătate, întrucît ele pot face să crească la maximum randamentul pe unitate de timp a exercițiilor de limbă.

Începînd din ultimele luni de școală în clasa de X-a și continuînd în clasele de XI-a și de XII-a, un mijloc deosebit și eficient pentru cîștigarea interesului elevilor de la cursurile serale pentru studiul limbilor străine este desemnarea pentru lectură a unor articole, nu prea dificile, din reviste de specialitate strîns legate de profesiunile pe care le exercită elevii (asemenea reviste se pot găsi la cabinetele tehnice din întreprinderi). Evident, aceasta impune un efort suplimentar din partea profesorului, chemat să aleagă articole diferențiate, dar el va fi compensat din plin de faptul că în asemenea procedee evidențiază pentru fiecare elev valoarea practică — cu repercurși directe asupra specializării sale profesionale — pe care o are studiul limbilor străine. Este bine ca, fără a-i suprîncîncăra pe elevi — de pildă fără a le cere să traducă integral articolele recomandate — să controlăm, cu ajutorul unor convorbiri, în ce măsură au înțeles textul propus. Este bine de asemenea să-i îndemnăm să vadă filme vorbite în limba pe care o studiază, să asculte cîntec în această limbă impriimate pe discuri etc.

Metodele și procedeele expuse mai sus, bazate pe o experiențată largă, își pot dovedi utilitatea, bineînțeles, numai dacă sînt aplicate creator, în funcție de particularitățile fiecărei limbi studiate și ale fiecărei clase în care se predă.

PETRE CURUZ



Sub îndrumarea atentă a învățătoarei, slovele abecedarului se deslușesc tot mai clar.



GAZETA MATEMATICĂ

seria A. nr. 8/1967
In sumar:

Dr. G. Molai: Experiene de pedagogie a matematicilor in liceu.
A. Hollinger: Manualul de geometrie pentru clasa a VIII-a.
I. V. Maftei: Studiul elementelor de trigonometrie cu ajutorul calculului vectorial.
I. Mărgăritescu: O problemă de algebră din China medievală.
E. Radu: In legătură cu manualul „Elemente de algebră superioară” pentru clasa a XI-a (secția reală).
M. Roșuleț: Rețele de conice.
C. Ottescu: Notițe de participare la constituirea de la Pitești.
Victor Daimaca: Fenomene cerești in luna octombrie

„REVISTA DE PEDAGOGIE”

nr. 10, octombrie 1967
In sumar:

Anghel Manolache: Invățământul și pedagogia sovietică in cei 50 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.
Georghe Zăpan: Cibernetică, știința organizării și conducerii.
Emil Păun: Invățământul și randamentul său economic-social.
Mihai Golu, Vasile Stănescu: Specific și cerințele experimentului psihopedagogic.
Vasile Fețescu: Reacția afectivă a elevilor față de note.
Lucia Măscu-Caraman, Alexandru Caraman: Particularitățile ale pronunțării complexelor verbale la elevii cu deficiențe de auz.
Ion Gh. Stanciu: Ecouri ale Marii Revoluții Socialiste din Octombrie in orientarea politică a cadrelor didactice din România.
Georghe Pirnău: Liceul pedagogic din Cimpulung-Muscel la 100 de ani de existență (1867-1967).
Elena Maftei: Aria și eficiența utilizării testelor in cercetarea psihopedagogică.
Tudor Topa: Limba in problematica pedagogică.
Ioan Comănescu: Modalități de efectuare a practicii pedagogice in învățământul superior.
Dumitru Frișescu: Pregătirea viitorilor învățători.

„NATURA”

nr. 5, septembrie-octombrie 1967
SERIA BIOLOGIE
In sumar:

F. Silva, A. Laza: Aspecte privind studiul influențelor reciproce pe plantele superioare.
G. Stefanic: Plantele superioare și microorganismele.
T. Opris: Unele probleme ale ocrotirii gențianelor.
P. Miheș: Despre productivitatea primară a bazinelelor acvatice.
Tr. Trăistă: Unele aspecte ale modernizării predării biologiei.
Gh. Crep: Restructurarea lecției de tip combinat.
A. Buzelsky: Relieful relictelor dintre plantă și mediu la lecțiile de botanică.
SERIA GEOLOGIE — GEOGRAFIE
In sumar:

S. Mehedinți: Terra, vol. II, cap. XX, Nomenclatura.
M. Bulgaru: Aspecte ale evoluției populației Republicii Socialiste România.
E. Frisnea: Unele aspecte privind interacțiunea energiei Pământului cu energia cosmică.
Lila Bades: Probleme de geografie medicală.
S. Vesa: Formarea și dezvoltarea la elevi a noțiunilor de geografie fizică generală.
G. Servajiu: Pentru un sistem organizat de excursii.
Gv. Sabă: Predarea lecției cu tema „Vremea”.
A. Brichius, At. Brichius, V. Tunsău, Z. Benedek: Lucrări, aplicații practice și aparate folosite in predarea geografiei.
I. Băscu, T. Păuna: Conținutul programelor de geografie.
Gh. Călescu: Prin podișul Mehedinții.

INSTRUCȚIUNI privind organizarea și desfășurarea concursului literar, de artă plastică și fotografii artistice al pionierilor și școlărilor din clasele III-VIII

Prezentele Instrucțiuni, precum și Regulamentul Festivalului cultural-artistice al pionierilor și elevilor publicat in numărul anterior, intră in vigoare din acest an școlar. In consecință conducerile școlilor, comandanții unităților de pionieri, vor trece de îndată la aplicarea lor.

DE PEDAGOGIE

nr. 10, octombrie 1967
In sumar:

Anghel Manolache: Invățământul și pedagogia sovietică in cei 50 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.
Georghe Zăpan: Cibernetică, știința organizării și conducerii.
Emil Păun: Invățământul și randamentul său economic-social.
Mihai Golu, Vasile Stănescu: Specific și cerințele experimentului psihopedagogic.
Vasile Fețescu: Reacția afectivă a elevilor față de note.
Lucia Măscu-Caraman, Alexandru Caraman: Particularitățile ale pronunțării complexelor verbale la elevii cu deficiențe de auz.
Ion Gh. Stanciu: Ecouri ale Marii Revoluții Socialiste din Octombrie in orientarea politică a cadrelor didactice din România.
Georghe Pirnău: Liceul pedagogic din Cimpulung-Muscel la 100 de ani de existență (1867-1967).
Elena Maftei: Aria și eficiența utilizării testelor in cercetarea psihopedagogică.
Tudor Topa: Limba in problematica pedagogică.
Ioan Comănescu: Modalități de efectuare a practicii pedagogice in învățământul superior.
Dumitru Frișescu: Pregătirea viitorilor învățători.

„NATURA”

nr. 5, septembrie-octombrie 1967
SERIA BIOLOGIE
In sumar:

F. Silva, A. Laza: Aspecte privind studiul influențelor reciproce pe plantele superioare.
G. Stefanic: Plantele superioare și microorganismele.
T. Opris: Unele probleme ale ocrotirii gențianelor.
P. Miheș: Despre productivitatea primară a bazinelelor acvatice.
Tr. Trăistă: Unele aspecte ale modernizării predării biologiei.
Gh. Crep: Restructurarea lecției de tip combinat.
A. Buzelsky: Relieful relictelor dintre plantă și mediu la lecțiile de botanică.
SERIA GEOLOGIE — GEOGRAFIE
In sumar:

S. Mehedinți: Terra, vol. II, cap. XX, Nomenclatura.
M. Bulgaru: Aspecte ale evoluției populației Republicii Socialiste România.
E. Frisnea: Unele aspecte privind interacțiunea energiei Pământului cu energia cosmică.
Lila Bades: Probleme de geografie medicală.
S. Vesa: Formarea și dezvoltarea la elevi a noțiunilor de geografie fizică generală.
G. Servajiu: Pentru un sistem organizat de excursii.
Gv. Sabă: Predarea lecției cu tema „Vremea”.
A. Brichius, At. Brichius, V. Tunsău, Z. Benedek: Lucrări, aplicații practice și aparate folosite in predarea geografiei.
I. Băscu, T. Păuna: Conținutul programelor de geografie.
Gh. Călescu: Prin podișul Mehedinții.

DE PEDAGOGIE

nr. 10, octombrie 1967
In sumar:

Anghel Manolache: Invățământul și pedagogia sovietică in cei 50 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.
Georghe Zăpan: Cibernetică, știința organizării și conducerii.
Emil Păun: Invățământul și randamentul său economic-social.
Mihai Golu, Vasile Stănescu: Specific și cerințele experimentului psihopedagogic.
Vasile Fețescu: Reacția afectivă a elevilor față de note.
Lucia Măscu-Caraman, Alexandru Caraman: Particularitățile ale pronunțării complexelor verbale la elevii cu deficiențe de auz.
Ion Gh. Stanciu: Ecouri ale Marii Revoluții Socialiste din Octombrie in orientarea politică a cadrelor didactice din România.
Georghe Pirnău: Liceul pedagogic din Cimpulung-Muscel la 100 de ani de existență (1867-1967).
Elena Maftei: Aria și eficiența utilizării testelor in cercetarea psihopedagogică.
Tudor Topa: Limba in problematica pedagogică.
Ioan Comănescu: Modalități de efectuare a practicii pedagogice in învățământul superior.
Dumitru Frișescu: Pregătirea viitorilor învățători.

„NATURA”

nr. 5, septembrie-octombrie 1967
SERIA BIOLOGIE
In sumar:

F. Silva, A. Laza: Aspecte privind studiul influențelor reciproce pe plantele superioare.
G. Stefanic: Plantele superioare și microorganismele.
T. Opris: Unele probleme ale ocrotirii gențianelor.
P. Miheș: Despre productivitatea primară a bazinelelor acvatice.
Tr. Trăistă: Unele aspecte ale modernizării predării biologiei.
Gh. Crep: Restructurarea lecției de tip combinat.
A. Buzelsky: Relieful relictelor dintre plantă și mediu la lecțiile de botanică.
SERIA GEOLOGIE — GEOGRAFIE
In sumar:

S. Mehedinți: Terra, vol. II, cap. XX, Nomenclatura.
M. Bulgaru: Aspecte ale evoluției populației Republicii Socialiste România.
E. Frisnea: Unele aspecte privind interacțiunea energiei Pământului cu energia cosmică.
Lila Bades: Probleme de geografie medicală.
S. Vesa: Formarea și dezvoltarea la elevi a noțiunilor de geografie fizică generală.
G. Servajiu: Pentru un sistem organizat de excursii.
Gv. Sabă: Predarea lecției cu tema „Vremea”.
A. Brichius, At. Brichius, V. Tunsău, Z. Benedek: Lucrări, aplicații practice și aparate folosite in predarea geografiei.
I. Băscu, T. Păuna: Conținutul programelor de geografie.
Gh. Călescu: Prin podișul Mehedinții.

DE PEDAGOGIE

nr. 10, octombrie 1967
In sumar:

Anghel Manolache: Invățământul și pedagogia sovietică in cei 50 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.
Georghe Zăpan: Cibernetică, știința organizării și conducerii.
Emil Păun: Invățământul și randamentul său economic-social.
Mihai Golu, Vasile Stănescu: Specific și cerințele experimentului psihopedagogic.
Vasile Fețescu: Reacția afectivă a elevilor față de note.
Lucia Măscu-Caraman, Alexandru Caraman: Particularitățile ale pronunțării complexelor verbale la elevii cu deficiențe de auz.
Ion Gh. Stanciu: Ecouri ale Marii Revoluții Socialiste din Octombrie in orientarea politică a cadrelor didactice din România.
Georghe Pirnău: Liceul pedagogic din Cimpulung-Muscel la 100 de ani de existență (1867-1967).
Elena Maftei: Aria și eficiența utilizării testelor in cercetarea psihopedagogică.
Tudor Topa: Limba in problematica pedagogică.
Ioan Comănescu: Modalități de efectuare a practicii pedagogice in învățământul superior.
Dumitru Frișescu: Pregătirea viitorilor învățători.

„NATURA”

nr. 5, septembrie-octombrie 1967
SERIA BIOLOGIE
In sumar:

F. Silva, A. Laza: Aspecte privind studiul influențelor reciproce pe plantele superioare.
G. Stefanic: Plantele superioare și microorganismele.
T. Opris: Unele probleme ale ocrotirii gențianelor.
P. Miheș: Despre productivitatea primară a bazinelelor acvatice.
Tr. Trăistă: Unele aspecte ale modernizării predării biologiei.
Gh. Crep: Restructurarea lecției de tip combinat.
A. Buzelsky: Relieful relictelor dintre plantă și mediu la lecțiile de botanică.
SERIA GEOLOGIE — GEOGRAFIE
In sumar:

S. Mehedinți: Terra, vol. II, cap. XX, Nomenclatura.
M. Bulgaru: Aspecte ale evoluției populației Republicii Socialiste România.
E. Frisnea: Unele aspecte privind interacțiunea energiei Pământului cu energia cosmică.
Lila Bades: Probleme de geografie medicală.
S. Vesa: Formarea și dezvoltarea la elevi a noțiunilor de geografie fizică generală.
G. Servajiu: Pentru un sistem organizat de excursii.
Gv. Sabă: Predarea lecției cu tema „Vremea”.
A. Brichius, At. Brichius, V. Tunsău, Z. Benedek: Lucrări, aplicații practice și aparate folosite in predarea geografiei.
I. Băscu, T. Păuna: Conținutul programelor de geografie.
Gh. Călescu: Prin podișul Mehedinții.

„Metode matematice și cibernetice in pedagogie”

De curind a apărut in traducere, la Editura didactică și pedagogică, lucrarea lui L. B. Itelson „Metode matematice și cibernetice in pedagogie”, care dezbate probleme ale modernizării procesului instructiv-educativ.

Arătind însemnătatea studierii structurale și cantitative a legăturilor oricărei științe, autorul subliniază necesitatea folosirii metodelor matematice și cibernetice in vederea întăririi caracterului științific al pedagogiei. Lucrarea se referă, in continuare, la esența și conținutul metodelor matematice și cibernetice in studierea legăturilor obiective ale proceselor și fenomenelor pedagogice, la condițiile și limitele aplicării lor in cercetarea proceselor instructiv-educative, la căile concrete de aplicare a acestor metode, la posibilitățile practice pe care le oferă ele pentru perfecționarea practicii instructiv-educative.

Intre altele, sint dezbătute probleme referitoare la particularitățile fenomenelor și proceselor pedagogice private ca obiecte de cercetare, procedeele de reprezentare obiectivă și de descriere științifică a legilor pedagogice, cercetarea cantitativă a legăturilor pedagogice, cercetarea funcțională a acestor legături, planificarea și organizarea instrucției și educației, programarea și automatizarea instruirii.

Făcând cunoscute cititorilor ideile principale ale noii orientări in pedagogie, prezentându-le o imagine a metodelor utilizate, autorul le pune la îndemână o serie de mijloace pe care să le poată aplica in activitatea lor didactică și pedagogică. Pentru a face accesibile formulele și raționamentele matematice, lucrarea folosește aparatul matematic elementar, iar la fiecare capitol se explică pe scurt esența noțiunilor matematice utilizate.

La sfârșitul cărții se de o bogată bibliografie, care poate ajuta la clasificarea unor probleme studiate in cuprinsul ei.

E. T.

Pe scena finalei celui de-al VIII-lea concurs al formațiilor artistice de amatori

Sâmbătă, la Cluj, a sunat primul gong in finala celui de-al VIII-lea concurs republican al formațiilor artistice de amatori de la orașe și sate — tradițională intrarea in care, își dispută înfruntarea cele mai bune formații muzicale, coregrafice și brigăzi artistice de agitație, precum și numeroși solisti vocali, dansatori și instrumentiști. La actuala ediție, pe scenele concursului, de-a lungul unui an de zile au urcat circa 25.300 de formații însumând peste 500.000 de artiști amatori. Sufletul multora din aceste formații, animatori neobosiți ai mișcărilor artistice de amatori au fost numeroși învățători și profesori

Pe scena finalei celui de-al VIII-lea concurs al formațiilor artistice de amatori

din toate colturile de țară, ei înșiși artiști talentați, dirijori, instructori. Finala celui de-al VIII-lea concurs, care a început pe data de 28 octombrie la Cluj și va continua până la 10 decembrie in alte centre zonale — Timișoara, Constanta, Iași, Brașov, București — va prileji publicului întâlnirea cu 500 de formații artistice, printre care se numără și multe formații ale cadrelor didactice.

Duminică după-amiază, spectatori prezenti în sala Teatrului Național din Cluj au rămas puternic impresionați de prezența masivului cor reunit al sindicatelor învățământ din orașele Baia-Mare și Satu-Mare, dirijat de Ion Micu. Era întiul număr din spectacolul prezentat de artiștii amatori maramureșeni. De la primele acorduri publicul și-a dat seama că are in față o formație cu deosebite calități interpretative. Dintr-un vast repertoriu au fost alese câteva bucurii reprezentative: „Inaltă-te, frumoasă țară” de Ion D. Chiriacu, corul pionierilor din opera „Trubodur” de Verdi și impresionanta „Baladă a lui Pînău”, prelucrată de Constantin Arvinte.

Aplauzele entuziaste care au izbucnit în sală au răsplătit pe bună dreptate pregătirea asidua a membrilor corului, activitatea rodnică și productivă a acestuia.

AL. I. V.

Intreprinderea Industrială Raională Sibiu
Strada Abatorului Nr. 2, tel. 13797
Livrează pe bază de comandă:
— Saltele cu scamă lină.
— Perne cu scamă lină.
— Jaluzele pentru ferestre din material plastic.
— Jaluzele pentru ferestre cu sirmă lemn (pentru ruloari).
— Riloge pentru ferestre, cu cirlige din material plastic, care nu fac zgomot la manipularea perdelei.

Institutul pedagogic de 3 ani Bacău
anunț
scoaterea la concurs a următorului post didactic:
Facultatea de științe naturale
Șef de lucrări la catedra de științe agricole, poz. 4 din statul de funcțiuni, disciplina Zootehnie.
Candidații la concursul pentru ocuparea postului de șef de lucrări vor depune la rectoratul Institutului pedagogic de 3 ani din Bacău o dată cu cererea de înscriere, următoarele acte in dublu exemplar:
— copie legalizată după actele de studii;
— lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar;
— certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești eliberat de instituția la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră in cazul cind candidatul funcționează in învățământ;
— certificatul de vechime in muncă eliberat de unitatea in care lucrează;
— memoriu de activitate didactico-științifică semnat de candidat;
— autobiografia.
Actele se vor depune in timp de o lună de la data publicării acestui anunț.
Concursul va avea loc la Institutul pedagogic de 3 ani din Bacău, calea Mărășești nr. 157 — in termen de 2 luni de la data publicării acestui anunț.
Informații suplimentare se pot obține la tel. 13673.

Organizația Pionierilor din Republica Socialistă România, Consiliul Național, instituie:
CONCURS PENTRU „CEL MAI BUN CÎNTEC PIONIERESC AL ANULUI”
1. Concursul este public și deschis tuturor compozitorilor, membrii ai Uniunii Compozitorilor sau amatori, și se va desfășura in fiecare an.
2. Cîntecul (imn, marș, cîntec de școală, de drumetie, de foc de tabără etc.), va fi scris pentru una sau două voci fără acompaniament. Textul va cuprinde — de preferință — trei strofe și un refren.
3. Lucrările in formă definitivă (text și muzică) purtind un motto, vor fi trimise Consiliului Național al Organizației Pionierilor, in trei exemplare cu mențiunea „Pentru Concursul de cîntec”, împreună cu un alt plic închis, conținînd alături de motto-ul ales, numele și adresa reală a expeditorului.
4. Concursul se va închide la 15 aprilie 1968.
5. Pentru cele mai valoroase lucrări Consiliul Național, la propunerea unui juriu format din personalități ale vieții muzicale, și literare, va acorda următoarele premii:
— un premiu I in valoare de 12.000 lei;
— un premiu II in valoare de 10.000 lei;
— un premiu III in valoare de 7.500 lei;
— trei mențiuni in valoare de 4.000 lei.
Premiile și mențiunile se vor acorda pentru muzică și text, in cote stabilite de juriul concursului, in funcție de valoarea acestora.
Cîntecul distins cu premiul I — cel mai bun cîntec pionieresc al anului — va intra, potrivit Regulamentului Festivalului cultural-artistice al pionierilor și școlărilor, in repertoriul obligatoriu al tuturor formațiilor corale pionieresti in anul 1968-1969.
Cîntecele premiate, precum și un număr de lucrări valoroase, recomandate de juriu, vor fi tipărite și difuzate in rîndul pionierilor și școlărilor.